

[Hans Nielsen.]

da de afgjort ikke vilde have vidst, hvad de skulde bruge det til.“ Jeg maa jo sige, at det er en knusende Dom, som den konservative Forpagter fælder over det, som man kalder det borgerlige Samarbejde, hidtil de to Oppositionspartier. Ilde gik det, siger han, men vel var det, og jeg er paa det rene med, at de $\frac{3}{4}$ af Befolkningen her i Landet i deres stille Sind i Virkeligheden gentager, hvad denne fortræffelige Forpagter har udtalt ved denne Lejlighed.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har flere Gange forud for Valget anfægtet det Grundlag, paa hvilket Regeringen sidder, og paastaet, at Regeringen for længst havde tabt sit Flertal i Befolkningen, og at den nu kun sad af Oppositionens Naade, og det kunde den faa Lov til, til vi kom til Valg — saa vilde det være Slut for Ministeriet Stauning. Denne Tale gentog det ærede Medlem flere Gange, og den bevirkede, at den højt-ærede Statsminister en Gang tillod sig at bemærke, at han vilde fraraade det ærede Medlem at tagé Forskud paa Saligheden. Det viste sig jo ogsaa at være et ualmindelig godt Raad, der blev givet det ærede Medlem, og det vil han forhaabentlig for Fremtiden lægge sig paa Sinde.

For os Socialdemokrater er dette Valg jo næsten det mest vidunderlige, vi har oplevet her i Danmark fra Bevægelsens første Tid, til Trods for at vi kan se tilbage paa en ustandselig Række af Sejrsvalg, lige fra den første Gang vi mødte frem ved Stemmeurnerne her i Landet. Den nuværende Regering har haft Magten i $3\frac{1}{2}$ Aar under de allervanskeligste Forhold med Krise, stor Arbejdsløshed, stærkt modstridende Interesser i Folket, og det kan ikke nægtes, at den nuværende Opposition har gjort sit bedste for at mistænkeliggøre den nuværende Regering i alle Henseender. Og hvad førte det saa til? Det førte til, at vi fik en Fremgang paa over 67 000 Stemmer ved dette Valg, hvilket er en større Fremgang, end alle de andre Partier tilsammen havde. Jeg maa som Socialdemokrat udtale min store Glæde over dette Valg, og nu kan jeg jo godt begynde paa det, som det ærede Medlem Hr. Clausager og andre venter paa, nemlig den Lovprisning af Regeringen, som har spillet en Rolle ved forskellige Lejligheder. Jeg kan kun udtale min store Tilfredshed med, at den danske Befolkning har været af samme Opfattelse som jeg med Hensyn til den nuværende Regerings Handlinger i de $3\frac{1}{2}$ Aar, der er forløbet. Det viste sig ved dette Valg, at vi trods alt, sammen med de Radikale, stadig har et sikkert

Flertal, idet vi raader over 52 pCt. af de afgivne Stemmer. Samtidig viste det sig, at Oppositionen, det konservative Folkeparti og Venstre, gik ned fra 48,9 pCt. i 1926 til 43,4 pCt., altsaa en Tilbagegang paa $5\frac{1}{2}$ pCt. af de afgivne Stemmer. Saaledes som de politiske Forhold her i Landet ligger, synes der ikke at være nogen som helst Udsigt for de to Partier til nogen Sinde mere at kunne faa Flertal. Det forekommer mig, at man i alle Henseender kan være i allerhøjeste Grad tilfreds med, at det lykkes for Regeringen ved Valget at skaffe et Flertal, bestaaende af Socialdemokrater og Radikale, saaledes at vi har en Regering med et parlamentarisk Flertal.

Man kunde sige sig selv paa Forhaand, at dette Valg selvfølgelig først og fremmest maatte gaa ud over Venstre. Da Venstre i Efteraaret 1930 under Behandlingen af Kriselovene indtog den Stilling, som de gjorde, overfor de nødstedte Landmænd og overfor de arbejdsløse i Byerne, at de ikke vilde være med til noget som helst, gik de ind i en Politik, som man kunde sige sig selv før eller senere vilde bringe dem et meget stort Nederlag, og da de hele Perioden igennem fortsatte med et eneste Punkt paa Programmet, nemlig Nedskaering eller Tilpasning, eller hvad man nu kaldte det, en Politik, som Vælgerne i 1929 har bedømt paa det skarpeste, saa kunde man være sikker paa, at Venstre maatte lide et uigenkaldeligt Nederlag ved Valget den 16. November, og dette er ogsaa til Overmaal blevet bekræftet, idet Venstre uden Hensyn til den store Stigning i Vælgertallet mistede 20 000 Stemmer, og dermed tør man vel nok sige, at selv om en Taler i det forrige Møde var oppe og holdt den eneste Tale, som vi har hørt saa mange Gange her af selve Formanden for Partiet — selv om han var oppe og gentog denne Tale, saa vil den ikke mere gøre Indtryk her i Landet, fordi dette Partis Politik har lidt et uigenkaldeligt Nederlag og uhjælpeligt har spillet Fallit ved Valgene.

Bedre gik det for det konservative Parti, som tog Chancen i Efteraaret 1930 og gik ind i Lovgivningsarbejdet med Hensyn til de kriserante Landmænd og ogsaa med Hensyn til de arbejdsløse i Byerne. Men selv om de Konservative ved denne forstandige Optræden i nogen Grad afparerede det Nederlag, som ogsaa var tiltænkt dem, saa har de dog kun indvundet Halvparten af det, de tabte i 1929. I 1926 mønstrede de Konservative 20,6 pCt. af Stemmerne ved Valgene, men nu ved det sidste Valg har de kun mønstret 18,7 pCt.